

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2023 • PRVO TROMESEČJE • ISTOČNA CENTRALNOAFRIČKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Godvin Lekundajo naučio je vrednu lekciju o tome kako nebo posmatra vreme dok je vodio tronedeljni misionjski program u Tanzaniji. Priču o tome možete pročitati na 12. stranici časopisa.

UGANDA

4 Medicinska sestra okleva / 7. januar

DEMOKRATSKA REPUBLIKA KONGO

6 Na ivici smrti / 14. januar

8 Strašna avionska nesreća / 21. januar

TANZANIJA

10 Molitve vere / 28. januar

12 Božje vreme / 4. februar

14 Nastava koja menja život, 1. deo / 11. februar

16 Nastava koja menja život, 2. deo / 18. februar

18 Pastor ili političar? / 25. februar

RUANDA

20 Bežanje od nevolje / 4. mart

22 Građevina spasava živote / 11. mart

24 Škola izgrađena na molitvama / 18. mart

26 Program Trinaeste subote:
Bez dugova / 25. mart

28 Budući projekti Trinaeste subote

29 Izvori

32 Mapa

 = Priče koje mogu posebno da interesuju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Ove slike prikazuju međunarodnu školu „Baraton“ izgrađenu na kampusu Univerziteta Istočne Afrike u Keniji pomoću darova Trinaeste subote, u drugom tromesečju 2013. godine. Škola je potpuno dovršena, opremljena i posvećena 13. marta 2022. godine. Darovi Trinaeste subote su najpre bili namenjeni za dva projekta – kako za školu, tako i za izgradnju smeštaja za profesore i oženjene studente. Međutim, vođstvo crkve je kasnije izglasalo da sredstva budu upotrebljena samo za školu.

SEVENTH-DAY
ADVENTIST CHURCH®

© 2023 General Conference of
Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Mogućnosti

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za 6 projekata Istočne centralnoafričke divizije:

- Izgradnju bloka spavaonica u medicinskoj školi Mugonero u Ruandi.
- Izgradnju smeštaja za osoblje medicinske škole i adventističkog Univerziteta Masoro u Ruandi.
- Izgradnju agrikulturnog centra u Nčvangi u Ugandi.
- Izgradnju višenamenske hale na adventističkom kampusu Nekemte u Etiopiji.
- Izgradnju bloka spavaonica i višenamenske sale na kampusu adventističke škole za gluvu decu Mvata u Keniji.
- Izgradnju višenamenske sale na kampusu Univerziteta Aruša u Tanzaniji.

Ovog tromesečja posvetićemo se Istočnoj centralnoafričkoj diviziji (ICAD) u kojoj se nalazi 11 država: Burundi, Demokratska Republika Kongo, Džibuti, Eritreja, Etiopija, Kenija, Ruanda, Somalija, Južni Sudan, Tanzanija i Uganda.

U ovoj diviziji živi 419 miliona ljudi uključujući približno i više od 4,5 miliona vernika Hrišćanske adventističke crkve. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 93 ljudi, što je poboljšanje u odnosu na pre tri godine, kada je odnos bio 1:100 ljudi.

Ovog tromesečja biće sprovedeno šest projekata u državama ove divizije.

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojim duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Medicinska sestra okleva

Kristina

„Gde ću raditi?“, upitala je.

„Požuri, budi spremna, ova ponuda za posao neće dugo trajati.“

Kristina je pomislila da je sveštenik našao neku dobru ponudu za posao. Iznenadila se kada se automobil kasnije zaustavio ispred adventističkog medicinskog centra.

Ona nije želela da radi izvan grada, ali nije videla nikakvu drugu priliku. Nevoljno je prihvatila posao medicinske sestre, i preselila se u lokalni smeštaj.

Na poslu je doživela mnogo iznenađenja. Najpre, život na selu joj je delovao poput zatvora. Uz to, začudila se kada je videla da na tom mestu svi svetkuju subotu. Nije mogla da zamisli da bi Bog bio prisutan u takvoj zajednici. Najbliža katolička crkva nalazila se isuviše daleko da bi ona nedeljom odlazila na bogoslužnja.

„Šta drugo mogu da radim osim da sedim ovde i izolujem se od svih“, pomislila je.

Mnogi adventisti su dolazili da je posete u njenom novom smeštaju i da se mole Bogu sa njom. Svake subote dolazili su da pevaju, proučavaju Bibliju sa njom i mole se.

Njeno srce je bilo pokrenuto njihovom dobrotom i željom da joj pomognu. Uživala je da peva sa njima. Njeno srce se polako otvaralo za nepoznati adventistički stil bogoslužnja, ali se brinula šta bi njen prijatelj sveštenik rekao kada bi sve to saznao.

Vernici crkve su nastavili da joj dolaze u posetu, a ona je uporno odbijala njihove pozive da im se pridruži na bogoslužnjima

Kristinina porodica bila je toliko siromašna da su je poslali u internatsku školu koju su vodili katolički sveštenici. Jedan među njima postao joj je kao otac. On se posebno zauzeo za nju i njeno školovanje. Uz njegovu podršku diplomirala je i stekla zvanje medicinske sestre.

Kristini je bio potreban posao, a sveštenik ju je savetovao da posao potraži izvan grada, jer bi u njemu mogla da bude privučena „izazovima gradskog života“.

Ona je odmalena imala poverenja u sveštenika, ali nije bila sigurna da želi da živi na selu. Smatrala je da je život u gradu mnogo prijatniji.

Dok je tražila posao, videla je oglas u kome su se pozivale medicinske sestre za rad u adventističkom medicinskom centru. Bila je neodlučna da li da podnese molbu za posao, jer je ovaj zdravstveni centar pripadao Adventističkoj crkvi. Uz to, videla je da se taj zdravstveni centar nalazi izvan grada, a ona nije želela da napusti grad.

Odbacila je pomisao o tom poslu.

Tih dana dobila je poziv od sveštenika koji joj je rekao: „Spremi se, poslaću nekog po tebe da te odvede na tvoje novo radno mesto.“

u Adventističkoj crkvi. Posle tri godine, prestali su da je pozivaju.

Tokom tog vremena, ona je razmišljala o njihovim pozivima i svemu onome što je saznala proučavajući Bibliju sa njima. Šta više, ubedila je svoju sestru da počne da odlazi u Adventističku crkvu.

„Oni propovedaju istinu“, rekla je svojoj sestri.

Prestala je da razmišlja o svojoj crkvi, ali nije još bila voljna da se pridruži Adventističkoj, nije mogla da zamisli sebe da slavi Boga na bogoslužnju subotom.

Jednog subotnog jutra, jedan vernik crkve pozvao je Kristinu na posebno bogoslužnje. Ovaj poziv je za njene uši bio poput divne muzike.

„To je to!“, pomislila je. Skrivajući od drugih, spakovala je odeću da bi mogla da se presvuče. Tokom godina, prisustvovala je mnogim krštenjima tako da je znala šta treba da čini.

Kada je pastor pozvao sve koje žele da se krste, prišla je katedri. Svi koji su je poznavali bili su iznenađeni. Nikome nije govorila o svojoj želji da se krsti.

Kada je izašla iz kršteničkog bazena, bila je ispunjena radošću i zahvalnošću Bogu.

Danas je Kristina zahvalna Bogu što ju je doveo u adventistički medicinski centar Nčvanga.

„Nevoljno sam otišla u Nčvangu, ali Bog je bio dobar i milostiv prema meni na ovom mestu. Iskustvo koje sam stekla u Nčvangi u potpunosti je promenilo tok mog života.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju omladinskog poljoprivrednog centra za obuku u Nčvangi u Ugandi.

Dragi čitaoci, molim vas da svojim velikušnim darovanjima podržite osnivanje ove ustanove koja će biti prekretnica u životu mnogih mladih ljudi u Ugandi.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Istočne centralnoafričke divizije: bit.ly/ecd-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Poći ću“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole i proučavaju Bibliju, subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o većem pristupanju dece i mladih, njihovom zadržavanju i učešću u crkvi. Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postave Boga na prvo mesto u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Prvi misionar u Ugandi bio je E. K. Ens, koji je pre toga služio u Sudži u oblasti Pare u Tanzaniji, a koji je 1906. godine došao u ovu državu. Misionske aktivnosti počele su tek od 1927. da donose rod, usled političkih i religioznih sukoba u toj oblasti.
- Kada su adventistički misionari došli u Ugandu, u njoj je već postojala podela teritorije među anglikanskim, katoličkim i islamskim misionarima. Adventisti su bili primorani da odu u Nčvangu, oblast u kojoj se očekivalo da neće ništa postići usled nemira i sukoba koji su tu vladali. Božjom milošću, osnovali su prvu adventističku misionsku stanicu u Nčvangi 1927. godine.

Na ivici smrti

DEMOKRATSKA REPUBLIKA KONGO | 14. januar

Marsel

Marsel se osećao veoma loše, činilo mu se da umire. Stomak ga je mnogo boleo. Kada bi ga dodirnuo, boleo bi ga još više.

Nije imao novca i nije znao šta da radi.

U Kinšasi, glavnom gradu Demokratske Republike Kongo, nijedna bolnica ga ne bi primila bez garancije da će platiti troškove lečenja.

Onda mu je neko rekao da bi adventistička klinika u Kinšasi možda mogla da mu pomogne.

U pratnji svoje supruge Šarlote i dece krenuo je prema toj zdravstvenoj ustanovi.

Na iznenađenje celokupne porodice, medicinski tim nijednom rečju nije spomenuo novac. Umesto toga, rečima ohrabrenja i molitvama obasipali su njegovu porodicu.

„Veliko iznenađenje za moju porodicu i mene bio je odnos medicinskog osoblja prema meni. Ukazali su mi mnogo pažnje i razumevanja. U poređenju sa drugim bolnicama, ovde je život pacijenta bio na prvom mestu a ne novac.“

Zdravstveni tim je sproveo određene testove i došao do zaključka da Marsel boluje od perforacije creva. Bilo je nejasno šta je izazvalo perforaciju. Ona može biti rezultat pucanja slepog creva, gutanja oštih predmeta, rane od metka ili noža.

Marselov slučaj bio je ozbiljan. Medicinski tim je morao da izvrši hitnu operaciju. Operacija je bila komplikovana i opasna, jer tri od deset pacijenata ne preživi proceduru.

Međutim, Marsel je ubeđen da je Bog izvršio ovu delikatnu operaciju a ne lekari.

„Ovaj zahvat bio je veoma rizičan. Vrata smrti su bila odškrinuta. Ova operacija je bila pitanje života ili smrti, a ja sam još uvek živ.“

Deset dana nakon operacije bio je otpušten na kućno lečenje i oporavak.

„Iskreno, moj život je Božje čudo. Ne mogu da zaboravim pažnju medicinskog tima i njihovog staranja o meni. Bog je prisutan u ovoj klinici, a to je i te kako potrebno u ovim nesigurnim vremenima.“

Marsel izjavljuje da njegova porodica i on nikada neće zaboraviti ovo iskustvo kada je njegov život bio spasen. On je zahvalan adventističkom medicinskom osoblju koje je na pravi način predstavilo Boga njegovoj porodici i njemu.

Ova klinika primila je deo darova Trinaeste subote 2019. godine, i zahvaljujući tim sredstvima bila je opremljena i puštena u rad. Hvala vam za velikodušne darove koji pomažu da mnogi ljudi poput Marsela mogu dobiti fizičku pomoć, ali iznad svega, mogu upoznati našeg Gospoda.

Ova klinika predstavlja jedno malo svetlo u gradu od 17 miliona stanovnika. Njen zdravstveni je posvećen svedočenju ljudima o Hristovoj ljubavi.

Marsel smatra da je postao drugačija osoba nakon boravka u ovoj klinici.

„Sva hvala i slava pripada Bogu. Upoznao sam Gospoda preko ovih divnih ljudi.“

U vezi sa pričom

- Pronađite dodatne informacije o adventističkoj klinici u Kinšasi na internet adventističkoj enciklopediji: bit.ly/clinic-of-kinshasa.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Istočne centralnoafričke divizije: bit.ly/ecd-2023
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Poći ću“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misije Adventističke crkve u velikim gradovima širom prozora 10/40, kao i jačanju duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole i proučavaju Bibliju, subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Godine 1917, osnivanje misije Musofu u Zambiji i otvaranje škole pomoglo je Hrišćanskoj adventističkoj crkvi da proširi svoj uticaj i na Kongo. Ova misija u Zambiji privukla je 130 Kongolaca koji su se po završetku školovanja vratili u svoju otadžbinu i svedočili o Bogu.
- Godine 1918, S. M. Konigmaher došao je u Kongo u potrazi za lokacijom za osnivanje misionske stanice. Plemenske poglavice Lumina i Kakombe tražili su učitelja koji bi podučavao njihovu decu u oblasti Sakanija. Tako su adventisti proširili svoj uticaj sa Zambije na Kongo.

Strašna avionska nesreća

DEMOKRATSKA REPUBLIKA KONGO | 21. januar

Pius

Jedan vernik Hrišćanske adventističke crkve je na čudnovat način izbegao smrt u avionskoj nesreći, koja se dogodila kada je pošao u posetu crkvi koju je osnovao u izolovanoj oblasti Demokratske Republike Kongo.

Pius, 53-godišnji propovednik laik i pilot iskočili su iz malog dvomotornog aviona nekoliko trenutaka pre nego što se srušio na zemlju. Tom prilikom poginulo je pet osoba.

„On je preživeo samo sa svojim mobilnim telefonom u ruci“, kaže njegova supruga Nikol.

Informaciju da je preživeo i o stanju njegovog supruga saznala je od rođaka i medija ubrzo nakon nesreće. Pius je imao povredu glave i noge, ali bez preloma.

Na slici koju je objavila televizijska stanica mogao se videti Pius u krvavoj majci, sa mobilnim telefonom u ruci.

Nikol tri dana nije mogla da stupi u kontakt sa svojim suprugom, ali prve reči koje

je čula preko telefona bile su reči zahvalnosti Bogu.

„Nikada neću otići od ovakvog Boga, On je divan“, rekao je.

POSLEDNJI TRENUCI LETA

Uzrok pada aviona ostao je nejasan. Njega je koristila lokalna avio kompanija. Verovatno je došlo do kvara na jednom od motora aviona koji se kretao na relaciji od grada Kamaka do Čikape (150 km), koji se nalazio blizu granice sa Angolom.

Pilot je pokušavao da prizemli avion u trenutku kada je primetio kvar na jednom motoru. Dok je avion gubio visinu, dim je ispunio kabinu. Pius je video pilota kako izlazi iz kabine.

U tom trenutku čuo je glas: „Sledi pilota.“ Pilot je otvorio pomoćni izlaz i iskočio. Pius ga je sledio. Nekoliko sekundi kasnije, avion je udario u zemlju i zapalio se.

Lokalne adventističke vođe uputile su saučešće porodicama poginulih ljudi.

NEMA LETOVA U SUBOTU

Pius, pastor laik ukrcao se na ovaj let sa željom da poseti crkvu koju je osnovao nakon serije predavanja koju je držao. Međutim, kada je pokušao da rezerviše direktan let do grada u kom se nalazila crkva, saznao je da direktan let ima samo subotom.

Objasnio je službenici na aerodromu da ne može da putuje subotom, jer tog dana želi da slavi Boga.

„Ali, letovi do vaše destinacije organizovani su samo subotom“, rekla je službenica.

Pius je odlučio da pronađe drugi način da stigne do svoje destinacije. Kupio je kartu za let aviona koji se srušio. Pozvao je svoju suprugu sa aerodroma da joj saopšti da je promenio plan leta.

Tog popodneva, Nikol je čekala da joj se suprug javi da je bezbedno stigao na svoje odredište. Međutim, nije bilo poziva.

Jedan rođak ju je pozvao telefonom i pitao kako je Pius.

Ona mu je odgovorila da se nije čula sa njim od tog jutra. Pitala ga je da li on slučajno ima neku informaciju. Rođak je samo spustio slušalicu i prekinuo poziv, nije ništa odgovorio.

Ona ga je odmah nazvala da ga pita šta se dešava.

„Zahvali se Bogu, jer se avion u kom je tvoj suprug srušio, i svi su poginuli osim pilota i tvog supruga“, rekao joj je.

Nikol je otišla u svoju spavaću sobu i pala na kolena. Nekoliko trenutaka kasnije, prijatelj ju je nazvao i rekao da je video sliku na TV-u na kojoj se vidi Pius u krvavoj majci sa mobilnim telefonom u ruci.

Teret joj je pao sa srca kada je videla da je Pius živ bez obzira na povrede.

Nikol ima bezbroj pitanja o tome šta se tačno dogodilo tog dana. Ona ne zna zašto su pilot i njen suprug preživeli a svi ostali poginuli. Ona ne zna da li je odluka njenog supruga da ne putuje subotom odigrala neku ulogu u ovoj priči, ali ona zna, da je ono što je Bog obećao u psalmima istina.

„Kad me ljubi, izbaviću Ga; zakloniću Ga, kad je poznao ime Moje.“ (Psalam 91,14)

„Budite verni Bogu jer On može da nas zaštiti u svakom trenutku.“

Hvala vam na darovima za subotnoškolsko misionstvo koje pomaže da se osnivaju crkve u Demokratskoj Republici Kongo i širom sveta. 🌍

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Istočne centralnoafričke divizije: bit.ly/ecd-202.
- Misionijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Poći ću“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije, i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 2 govori o jačanju misije Adventističke crkve u velikim gradovima širom prozora 10/40, kao i jačanju duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole i proučavaju Bibliju, subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ saznajte: IWillGo2020.org.

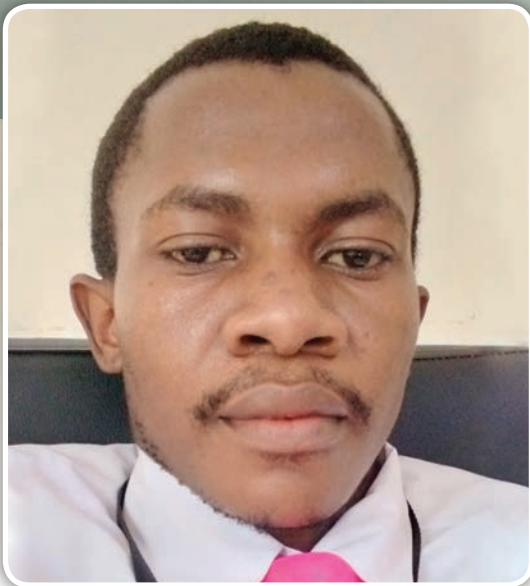
Važne činjenice

- Demokratska Republika Kongo je poznata po svom akronimu (DRC - DRK srpski), da bi se razlikovalo od Republike Kongo (RC - RK srpski). Ona je druga zemlja po veličini na afričkom kontinentu, posle Alžira.
- Pigmeji - antropološka etnička grupa čija je prosečna visina neobično mala - predstavljaju grupu najranijih stanovnika ove oblasti. Bantu narod koji se takođe nalazi na ovoj teritoriji, danas čini većinu populacije ove države.
- Lavovi, leopardi, žirafe i beli nosorozi nalaze se u savanama koje se prostiru širom Demokratske Republike Kongo.

Molitva vere

TANZANIJA | 28. januar

Ilija

Ilija je imao veliki problem. Kada je završio srednju školu, upisao se na univerzitet Aruša, koji pripada Hrišćanskoj adventističkoj crkvi, ali nije imao dovoljno sredstava za plaćanje školarine.

Univerzitet Aruša nije bio Ilijin prvi izbor studiranja. On se nalazio na trećem mestu na njegovoj listi željenih univerziteta.

Jednom prilikom nazvao je jednog prijatelja, Džozefa, sa kojim je išao u srednju školu da ga pita gde će on studirati.

„Hajdemo na univerzitet Aruša, bilo bi lepo da budemo opet zajedno“, odgovorio je Džozef.

Ilija je takođe smatrao da bi bilo lepo da obojica budu opet zajedno, tako da su podneli svoje prijave, položili prijemni ispit, i bili primljeni.

Džozef i Ilija su bili srećni što su primljeni na fakultet. Zahvalivši se Bogu, pomolili su se za finansijska sredstva kojim bi pokrili troškove studiranja. Obojica su podne-

la molbe za dobijanje državne finansijske pomoći.

Posle nekog vremena, Ilija je prisustvovao misionom programu u crkvi, sedmici molitve. Kada je pastor zatražio od okupljenih ljudi da napišu svoje molitvene želje na ceduljama, Ilija je napisao molitvenu zahvalnost Bogu, a ne neki zahtev.

„Hvala Ti, Bože, što si mi omogućio da se upišem na fakultet Aruša, i što ćeš mi pomoći da dobijem finansijsku pomoć za pokrivanje troškova studiranja“, napisao je na ceduljici.

On je verovao da će mu Bog pomoći oko troškova studija.

Pri kraju te sedmice, Ilija i Džozef su otišli na autobusku stanicu, kupili karte za put do glavnog grada Tanzanije, Dar El Salama.

„Kupili smo karte, ali kao što znaš mi idemo u nepoznatu sredinu. Kako ćemo živeti, platiti troškove studija bez ikakve finansijske pomoći?“

„Da li veruješ u Boga?“, upitao je Ilija.

„Da, ali“, odgovorio je Džozef.

„Da li je to Bog u koga i ja verujem?“, nastavio je Ilija.

„Da“, potvrdio je Džozef.

„Taj Bog nam je pomogao da uspešno završimo srednju školu, da skupimo novac za autobuske karte, On će nam pomoći i za život u ovom gradu kao i za troškove studija.“

Kasnije tog dana, ovoj dvojici mladića je javljeno da im je odobrena državna finansijska pomoć.

Te subote Ilija je otišao u prvu Adventističku crkvu na koju je naišao i podelio radosne vesti sa drugima. Za njega je ovo zaista predstavljalo pravo čudo. Pastor se pomolio za njega, a vernici crkve su mu poželeli obilje Božjih blagoslova za njegov boravak u njihovom gradu, kao i za studiranje na Univerzitetu Aruša.

Danas, Ilija privodi kraju svoje studije. On se združio sa mnogim studentima koji su bili isključeni sa svojih fakulteta zbog svetkovanja subote. On shvata da ne bi mogao da svetkuje subotu da je otišao na neki drugi univerzitet.

„Otpočeo sam svoje akademsko putovanje sa željom da steknem bolje obrazovanje, i nijednom nisam zažalio zbog ove odluke.“

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju višenamenske hale na kampusu Univerziteta Aruša.

Trenutno na univerzitetu nema dovoljno prostorija za normalno odvijanje nastave. Vaša darovanja Trinaeste subote pomoći će izgradnju višenamenske zgrade u kojoj će biti smeštene učionice i kancelarije za zaposlene. 🌐

„Neka vas Gospod blagoslovi dok planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva Trinaeste subote ovog tromesečja.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Istočne centralnoafričke divizije: bit.ly/ecd-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Poći ću“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole i proučavaju Bibliju, subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postave Boga na prvo mesto u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Tanzanija ima 3.078 adventističkih crkava i 2.424 grupa vernika, sa ukupno 683.469 članova crkve. Na populaciju države od 57.474.000 to predstavlja odnos od 1 vernika Adventističke crkve na svakih 84 stanovnika ove države.
- Godine 1903, dva nemačka misionara A. K. Ens, baštovan koji je diplomirao na Fridensau univerzitetu, i J. Ehlers, moler koji je bio zaposlen na krečenju zgrada adventističke misije u Nemačkoj, postali su prvi pioniri koji su propovedali adventističku doktrinu u ovom delu istočne Afrike.
- U toku 1903. godine, Ens i Ehlers poslali su poruku da im je data mogućnost od strane nemačkog guvernera Tanganjike da kupe zemljište od plemenskog poglavice Sekimanga u Giti (Tanzanija) za 100 nemačkih maraka.

Božje vreme

Godvin K. Lekundajo

Kao oblasni pastor naučio sam više o Božjem pogledu na vreme u toku jedne serije evanđeoskih predavanja u Tanzaniji.

Organizatori su za predavanja izabrali sezonu suše, u gradu Moši u podnožju planine Kilimandžaro, najviše planine u Africi.

Međutim, obilne padavine počele su nakon prve sedmice predavanja.

Zabrinut da će zbog kiše ljudi ostati u svojim kućama, predložio sam da se predavanja odgode za kasnije.

Na moje iznenađenje, predsednik lokalnog crkvenog odbora odbio je moj predlog.

„Ne, pastore, nećemo ovo odložiti. Molili smo se blagovremeno za ove evanđeoske sastanke, Bog je čuo naše molitve, i znao je da će kiša padati.“

„Dobro, šta treba da činimo?“, upitao sam. „Vidite da pada jaka kiša.“

MALA VERA

„Treba da pokažemo malo vere, da naš Bog može da učini da bude suvo za vreme naših predavanja“, odgovorio je.

„Hajde da se pomolimo na ovaj način: Naš dragi Gospode, Ti možeš da učiniš da kiša pada koliko god Ti želiš, ali učini da na ovom mestu ne bude kiše od 15:30 do 18:30 za vreme trajanja ove evanđeoske serije.“

Na ovaj način ljudi bi imali vremena da po suvom putuju 30 minuta pre sastanka koji počinje u 16:00 i 30 minuta posle sastanka koji se završava u 18:00.

Nisam bio siguran u vezi sa ovom molitvom, ali sam mu se pridružio.

Narednog dana, kiša je padala u naletima, jačim ili manjim intezitetom. Međutim, tačno u 15:30, prestala je da pada.

Naš sastanak je otpočeo po planu u 16:00. Ja sam propovedao do 18:00. U 18:30 kiša je ponovo počela da pada.

Ovakvo vreme je trajalo dve sedmice. Kiša bi padala do 15:30, zatim prestajala do 18:30 kada bi ponovo počinjala da pada.

Jednog dana, jedan posetilac je stigao na sastanak u 15:00 da bi zauzeo dobro mesto.

Čekao je neko vreme, i kada je video da kiša jako pada, smatrao je da će sastanak biti otkazan, pa se vratio kući.

Narednog dana je pitao da li smo održali sastanak prethodnog dana.

„Naravno“, odgovorio sam mu. „Mi nismo tražili od Boga da kiša prestane u 15:00, već u 15:30, tako da imate pola sata po prestanku kiše da dođete na predavanje i pola

sata po završetku predavanja da se vratite svojoj kući.“

„Neću više napraviti takvu grešku“, rekao je čovek.

12 KRŠTENJA

U subotu smo shvatili da smo zaboravili da zamolimo Boga da ne pada kiša za vreme jutarnjeg bogoslužjenja, ali Bog je znao naše slabosti, i kiša nije padala od 9:00 do 12:00.

U toku poslednje subote ovog evanđeoskog programa, krstio sam dvanaestoro ljudi u reci. Kada je poslednja osoba izašla iz vode, kiša je počela da pada.

„Vi ste blagosloveni“, rekao sam joj, „vi ste kršteni u vodama reke i nebeske kiše.“

Ovo iskustvo me je naučilo da Bog pažljivo posmatra vreme. On nije ograničen vremenom poput nas, ali očekuje od nas da budemo tačni i odgovorni kao dobri pristavi: „Gledajte dakle da uredno živite ne kao nemudri, nego kao mudri; pazite na vreme, jer su dani zli, toga radi ne budite nerazumni, nego poznajte šta je volja Božija.“ (Efescima 5,15-17)

Da sam propovedao duže za vreme ovih evanđeoskih sastanaka, ljudi bi nakon predavanja morali da se svojim kućama vraćaju po kiši. Neki bi se usled toga razboleli i ne bi došli na naredno predavanje. Zato je upravljanje vremenom veoma značajno.

Dozvolite da vas pozovem da mi se pridružite u molitvama da mudro raspolažemo vremenom koje je pred nama. „Nauči nas tako brojati dane naše, da bismo stekli srce mudro.“ (Psalam 90,12) 🌍

Hvala vam na velikodušnim darovima Trinaeste subote kojima ćete pomoći 6 misionjskih projekata širom Istočne centralnoafričke divizije, uključujući i izgradnju toliko potrebne višenamenske sale na kampusu univerziteta Aruša u Tanzaniji.

U vezi sa pričom

- Zamolite nekog mladića da iznese ovu priču kao svoje iskustvo.
- Pogledajte kratki video-klip pastora Godvina na: bit.ly/Godwin-time.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionjske postove i važne činjenice iz Istočne centralnoafričke divizije: bit.ly/ecd-2023.
- Misionjska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Poći ću“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole i proučavaju Bibliju, subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionjske informacije

- Tokom Prvog svetskog rata, zapadni misionari, iako bez značajnije finansijske podrške svedočili su ljudima u Tanzaniji. Kada je 1921. godine C. G. Maksvel došao u Tanzaniju, našao je spremne kandidate za krštenje, koji su na to čekali punih 6 godina.
- Prvo krštenje u Tanzaniji održano je 1908. godine, kada je šestoro ljudi bilo kršteno: Endrju Sanamvaje, David Čambega, Abraham Seivunde, Johana Kajembe, Filip Mbaga i Lazarus Omari. Kasnije su neki od ovih krštenika bili poslani kao misionari, i osnovali su misiju Bupandagila.
- Prvi tanzanijski rukopoloženi pastori bili su: Pol Kilonzo i Elizar Manongi. Rukopoloženje ovih pastora održano je 1932. godine.

Nastava koja menja život, 1. deo

TANZANIJA | 11. februar

Henri

Henri nije bio vernik Adventističke crkve, ali adventisti su ga ohrabrali da studira računovodstvo na adventističkom Univerzitetu Aruša u Tanzaniji.

Međutim, on nije mogao da se upiše na adventistički fakultet jer nije imao dovoljno sredstava.

Sa velikim razočarenjem razmišljao je o svojoj budućnosti. Jedan adventistički pastor je saznao za njegov problem i uputio mu reči ohrabrenja.

„Razmišljaj o tome da ipak ideš na univerzitet Aruša.“

Pastorova porodica je takođe ohrabrivala Henrija da ne odustane.

On je podneo molbu državnom fondu za finansiranje studija, i čekao, čekao. Nekoliko meseci mučne tišine je proteklo. A, onda ga je univerzitet Aruša kontaktirao sa uzbudljivim novostima.

„Državni fond za pomoć studentima je odobrio u potpunosti tvoju molbu za finansijsku pomoć“, rekao je univerzitetski pastor. „Dođi u administrativnu kancelariju univerziteta radi registracije i prijema.“

Henri je stigao na kampus univerziteta sa velikim nadama. Planirao je da učini mnoge velike i prekrasne stvari nakon diplomiranja. Imao je 22 godine, i cela budućnost je bila pred njim.

Njegovi prvi utisci o univerzitetu su bili dobri. Univerzitet je bio smešten u prelepom prirodnom okruženju, i nalazio se u blizini nacionalnog parka Aruša. Ponekad su zebre i gazele mogle da se vide na kampusu.

Planina Meru, peta po visini u Africi, nalazila se u blizini. U toku lepih dana, kroz prozore studentskih učionica mogla se videti najviša planina Afrike Kilimandžaro.

Henri je ubrzo primetio da su ovaj univerzitet pohađali studenti iz mnogih afričkih zemalja, poput Kenije, Ruande, Ugande, Bocvane i Demokratske Republike Kongo.

On je bio zainteresovan da upozna različite kulture iz drugih afričkih država.

Posebno su mu se svideli profesori. Na njegovu iznenađenje, većina profesora je živela na kampusu, i bili su lako pristupačni ako je studentima bila potrebna pomoć. Njihov način podučavanja ga je podsećao na roditeljsko staranje o svojoj deci. Profesori su se prema njemu ophodili kao prema sinu. Svaki čas je otpočinjao molitvom.

On je vredno studirao. Provodio je dosta vremena upoređujući adventistička verska ubeđenja sa religioznom tradicijom svojih roditelja.

Privlačila ga je adventistička vera. Nije propuštao subotna bogoslužjenja, molitvene sastanke sredom i misionijske serije predavanja.

U isto vreme, nedeljom je posećivao bogoslužjenja u svojoj tradicionalnoj crkvi. Sebe je smatrao vernikom porodične

denominacije. Čak je služio kao blagajnik kluba studenata univerziteta Aruša koji su pripadali njegovoj crkvenoj denominaciji.

Henriju se posebno svidelo to što su kuvari na univerzitetu pripremali vegetarijansku hranu. Pre nego što je došao na ovaj univerzitet, čitao je knjige koje su govori- le o zdravoj ishrani, koja bi trebalo da se sastoji od voća, povrća, žitarica, orašastih plodova, a ne mesa.

Studiranje u ovoj adventističkoj ustanovi dalo mu je priliku da sprovede u praksu ono što je ranije čitao.

Nakon tri meseca vegetarijanske ishrane nije video nikakve promene u svom zdravlju. Jednog dana neki prijatelji izvan kampusa pozvali su ga na ručak na kome je bilo posluženo ovčije meso.

Nakon tog mesnog obroka Henri nije mogao da se skoncentriše, nije mogao da uči, i te noći čak nije dobro ni spavao.

Narednog jutra je uvideo da je vegetarijanska ishrana za njega bila najbolja.

Henri je bio zadivljen načinom na koji adventisti obeležavaju „Gospodnju večeru“.

U njegovoj tradicionalnoj crkvi obred poniznosti nije postojao. Simboli Hristove krvi i tela, beskvasni hleb i neprevrelo vino su mu dali novi pogled na Hristovu žrtvu, Njegovu poniznost i oprostaj.

Subotom popodne je često bilo veoma dobro. Profesori i drugi studenti su ga često pozivali kod sebe na ručak. Bio je iznenađen što nikog nije interesovalo to što on nije adventista.

Nakon ručka, odlazili bi u univerzitet- sku crkvu na popodnevna bogoslužjenja ili bi odlazili u šetnje po prirodi. Ponekad bi ostajali da pevaju do zalaska sunca.

Kako su meseci prolazili, on je sve dublje ulazio u novi odnos sa Hristom koji je korak po korak menjao njegov život. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen za proširenje kampusa univerziteta Aruša. Biće izgrađe- na toliko potrebna višenamenska sala.

U vezi sa pričom

- Zamolite nekog mladića da iznese ovu priču kao svoje iskustvo.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Istočne centralnoafričke divizije: bit.ly/ecd-2023.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Poći ću“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole i proučavaju Bibliju, subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o većem pristupanju dece i mladih, njihovom zadržavanju i učešću u crkvi. Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejđerima i mladima da postave Boga na prvo u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Najkraći zapisani rat u istoriji čovečanstva vodio se u Tanzaniji 1896. godine između Velike Britanije i Zanzibara. Ovaj oružani sukob trajao je samo 45 minuta.
- U Tanzaniji se mogu videti rakovi veličine kokosovog oraha.
- Pozdravljanje levom rukom se u Tanzaniji smatra neučtivim.

Hvala vam što planirate da izdvojite veliku sredstva koja će pomoći studentima poput Henrija, da upoznaju novi život sa Hristom.

(Naredne sedmice nastavljamo priču o Henriju)

Nastava koja menja život, 2. deo

TANZANIJA | 18. februar

Henri

(Prošle sedmice: Henrija su privukla učenja Hrišćanske adventističke crkve nakon što se upisao na adventistički Univerzitet Aruša u Tanzaniji. Rado je prisustvovao crkvenim službama, vegetarijanskim obrocima u studentskoj menzi i subotnim aktivnostima. Ali, i dalje je sebe smatrao iskrenim vernikom svoje porodične denominacije).

Tokom svoje druge godine studija, Henri je na univerzitetu upoznao jednu devojku, Dorin iz Kenije. Ona je bila među mnoštvom studenata iz okolnih država. Henri koji je bio iz Tanzanije bio je zainteresovan da upozna različite afričke kulture, i bio je posebno zainteresovan da bolje upozna Dorin.

Njih dvoje su postali veoma bliski prijatelji. Svuda su išli zajedno. Pomagali su jedno drugome oko studija, i zajedno provodili vreme u molitvama. Ponekad bi povel

debatu o kulturološkim razlikama između njihovih dveju država.

U početku Dorin i Henri nisu razgovarali o razlikama u svojim religioznim običajima. Dorin je smatrala da je Henri vernik Adventističke crkve. Njene pretpostavke su bile razumljive, jer je on aktivno učestvovao u religioznim aktivnostima na kampusu. On je pomagao u organizaciji bogoslužjenja i pevao je u studentskom horu.

Saznavši da on nije vernik Adventističke crkve, njih dvoje su u svakoj prilici razgovarali o Bogu.

A onda je Henri bio pozvan na duhovno putovanje u Ruandu organizovano za studente. Ovo putovanje organizovala je Istočna centralnoafrička divizija Adventističke crkve koja obuhvata teritorije Tanzanije, Ruande, Kenije i drugih osam država.

Henriju je ovo bio prvi put da ide u Ruandu. Tu državu poznavao je samo po njihovom turističkom sloganu : „Zemlja sa hiljadu brda i milion osmeha.“ Sad je imao priliku da se sam uveri u istinitost tog slogana.

Vrativši se nakon puta u Tanzaniju, bio je zamoljen da govori o Ruandi u toku specijalnog programa organizovanog za vođe crkve.

Bio je iznenađen što je on kao neadventista bio pozvan da govori.

Inspirisan putovanjem, Henri je bio spreman za novo duhovno putovanje za univerzitetske studente koje je naredne godine bilo organizovano u Keniji. Pevao je sa univerzitetskim horom, i njihove pesme bile su veoma dobro prihvaćene među drugim studentima. Tokom boravka uvideo je da Adventistička crkva dobro organizuje takva putovanja, jer su obroci bili veoma ukusni, raspored aktivnosti dobro organizovan, a smeštaj veoma udoban.

Ovo iskustvo je povećalo njegovo uvažavanje Adventističke crkve. Ovo putovanje u Keniju mu se svidelo jer je mogao da bude sa Dorin.

Henri je diplomirao i bio među najboljim studentima generacije.

Nakon završetka studija, nastavio je da svetkuje subotu i ostao je u kontaktu sa Dorin. Posle pet godina od završetka studija, predao je svoje srce Isusu krštenjem. Nakon toga, zaprosio je Dorin i njih dvoje su se venčali.

Danas, Dorin i Henri imaju troje dece. On radi pri vladi Tanzanije kao službenik, a u lokalnoj Adventističkoj crkvi služi kao blagajnik.

On izražava zadovoljstvo što će deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biti upotrebljen da se univerzitet Aruša proširi izgradnjom višenamenske sale.

„Ova višenamenska sala omogućić će da veći broj studenata bude primljen na univerzitet. Nadam se da će mnogi studenti tokom svog boravka na univerzitetu saznati istinu i prihvatiti Isusa, poput mene. Vaša darovanja Trinaeste subote imaće veliki uticaj na univerzitet Aruša.“ 🌍

Hvala vam što planirate da izdvojite veliku sredstva Trinaeste subote.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Istočne centralnoafričke divizije: bit.ly/ecd-2023.
- Ova misionijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Poći ću“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole i proučavaju Bibliju, subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionijski cilj broj 6 govori o većem pristupanju dece i mladih, njihovom zadržavanju i učešću u crkvi. Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postave Boga na prvo u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- U Tanzaniji se nalazi planina Kilimandžaro, najviša planina Afrike (5.895 m.) U ovoj državi se nalaze i tri najveća jezera ovog kontinenta - Viktorija na severu, Tanganjika na zapadu i Nisa na jugozapadu.
- Drvo mpingo koje rađa u Tanzaniji je najskuplje drvo na svetu. Ono je poznato kao muzičko drvo, i od njega se prave od davnina tradicionalni muzički instrumenti.
- Tanzanijska zastava: zelena boja predstavlja prirodu, žuta prirodna bogatstva ove države, crna predstavlja narod, a plava tri najveća jezera.
- Nacionalni park Serengeti u kome živi 1.7 miliona divljih životinja nalazi se u Tanzaniji.

Pastor ili političar?

TANZANIJA | 25. februar

Džekob

Džekob je osetio da ga Gospod poziva da postane pastor kada je kao dečak od 7 godina živeo u Tanzaniji.

Međutim, u svom tinejdžerskom dobu, bio je u nedoumici da li želi da bude pastor ili političar.

Delovalo je da je biti političar jednostavniji put. Stoga je stavio Boga na probu.

Džekob se suočio sa jakim pritiscima da uđe u politiku. Nekoliko političara ga je pozivalo da im se pridruži u poslu. Svoje stavove su predstavljali veoma moćno. Govorili su da Džekob pokazuje glavne karakteristike dobrog političara, rekavši mu da će posao vremenom biti lakši a plata visoka.

Njihove ponude su bile u suprotnosti sa njegovom željom iz detinjstva da postane pastor.

Uz to, izgledalo je da ne može da pronađe sredstva da nastavi studije na univerzitetu Aruša, jedinom adventističkom univerzitetu u Tanzaniji koji je pružao obuku za pastore. Bila su mu potrebna značajna sredstva da

pokrije troškove svojih studija, smeštaja i hrane. On nije smatrao da ispunjava uslove za državnu finansijsku pomoć ili stipendiju.

Odlučio je da okuša Boga. Oslonio se na Božje obećanje iz Malahije: „Donesite sve desetke u sprema da bude hrane u mojoj kući, i okušajte me u tom, veli Gospod nad vojskama, hoću li vam otvoriti ustave nebeske i izliti blagoslov na vas da vam bude dosta.“ (Malahija 3,10)

Molio se Bogu: „Dragi Gospode, čekaju poziv da se pridružim ili političarima ili Tvom delu. Prihvaćiću ono što mi prvo bude ponuđeno.“

Njemu se činilo da su veći izgledi da će dobiti poziv da se priključi politici nego crkvi.

Nedugo nakon te molitve, dobio je telefonski poziv od oblasnog pastora koji ga je pozvao da propoveda u jednoj od njegovih crkava prve subote. Prihvatio je poziv. Nakon propovedi te subote, bio je dirnut kada je video da su vernici crkve i pastor zahvaljivali Bogu nakon njegove propovedi.

Počeo je redovno da propoveda u različitim crkvama. Zatim je dobio poziv da radi kao pomoćni kapelan u jednoj osnovnoj školi.

Nakon nekog vremena, osetio je poziv da osnuje medijsku i IT kompaniju. Napustio je svoj posao pomoćnika kapelana, molivši se Bogu da upotrebi njegovu IT kompaniju da

obezbedi sredstva za pokrivanje troškova na Aruša univerzitetu.

Molio se da Bog obezbedi dovoljno sredstava kako ni od jednog vernika ne bi morao da traži pomoć.

„Vidim da me pozivaš u službu. Molim Te, pruži mi ohrabrenje da ću moći da pokrijem troškove školarine, smeštaja i hrane na univerzitetu.“

Ubrzo je njegova kompanija počela da zarađuje dovoljno novca, tako da je mogao da izdvaja novac za troškove studiranja.

Nekoliko njegovih prijatelja koji su živeli u inostranstvu su mu takođe ponudili sredstva za studiranje. Džekob je razmišljao da li je došlo vreme da se upiše na univerzitet.

Tada je dobio poziv da služi kao pomoćnik pastora u crkvi nadomak univerzitetskog kampusa. To je bilo veoma neobično, jer obično takve pozive dobijaju samo diplomirani teolozi.

Prihvatio je poziv i u isto vreme upisao studije teologije.

On danas završava svoje studije. Njegovo propovedanje je već ostavilo veliki uticaj na mlade ljude. Serija predavanja koju je držao o praktičnoj veri i svakodnevnom životu bila je veoma dobro prihvaćena, i sada on želi da napiše knjigu na tu temu.

Kada se osvrne unazad na svoj život, bez ikakve sumnje shvata da ga je Bog pozivao u službu i kada je imao 7 godina.

„Serija čuda koja su se dogodila u mom životu svedoče da me je Bog pozivao još kao malog dečaka. Ovo pokazuje da Bog kroz sva vremena poziva mlade ljude u svoju službu.“ 🌍

Vaša darovanja Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljena za izgradnju višenamenske sale, koja će biti upotrebljena za kancelarije univerzitetskog osoblja i učionice za studente.

Hvala vam što planirate da izdvojite veliku sredstva Trinaeste subote i time

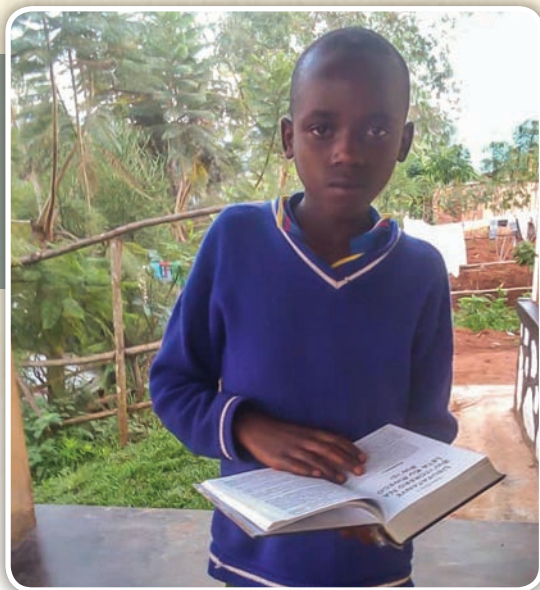
U vezi sa pričom

- Zamolite neku mušku osobu da iznese ovu priču kao svoje lično iskustvo.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i važne činjenice iz Istočne centralnoafričke divizije: bit.ly/ecd-2023.
- Ova misijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Poći ću“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole i proučavaju Bibliju, subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misijski cilj broj 6 govori o većem pristupanju dece i mladih, njihovom zadržavanju i učešću u crkvi. Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postavе Boga na prvo u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Hrišćanstvo je najzastupljenija religija u Tanzaniji. Oko 60% stanovnika sebe smatra hrišćanima, od kojih su 27,7% protestanti, a 25,6% katolici; 36% stanovništva se izjašnjava kao muslimani; 2% praktikuje tradicionalne afričke religije i 1% je nepoznato.
- Nezvanično nacionalno jelo u Tanzaniji je ugali, kaša napravljena od prosa ili sirkovog brašna.

pomognete studentima poput Džekoba da odgovore na božanski poziv da služe u Njegovom delu.

Bežanje od nevolje

Klod

Klod je počeo da se opija kada je imao 12 godina. Tražio je izlaz iz nevolja koje su pritisle njegov mladi život u Ruandi.

On je rastao u porodici koja je stalno bila u svađama. Otac i majka su se stalno raspravljali. Majka bi se takođe svađala sa svojom svekrvom, i nakon tih svađa ponekad odlazila od kuće na nekoliko dana koje bi provodila kod svoje majke.

Majka je molila oca da se presele u neki drugi grad, daleko od njegove rodbine, ali on je odbijao, govoreći da ne može da napusti svoju porodicu.

Otac se odjednom ozbiljno razboleo. Lečio se, ali njegovo stanje je bivalo sve gore. Otišao je u dom zdravlja, ali doktor nije mogao da mu pomogne, pa ga je poslao u bolnicu. Tamo je dobio dijagnozu da ima malariju. Otac je proveo mnogo dana u bolnici, a Klod je čuo kako su ljudi govorili da njegov otac neće preživeti.

Međutim, umesto da umre, otac je počeo čudno da se ponaša u bolnici. Iz ove bolnice prebačen je u psihijatrijsku bolnicu.

Posle dugotrajnog lečenja, oporavio se i vratio kući. Međutim, od tretmana u bolnici izgubio je sluh. Nije mogao da čuje.

Umesto da slave očev čudnovati oporavak, sumnjičava rodbina i komšije iznosile

su sumnju da li je on uopšte imao malariju. U tajnosti su govorili da je majka pokušala da ga otruje.

Majka nije više mogla da se nosi sa stalnim napadima i konačno je zatražila razvod, ostavljajući Kloda sa ocem.

Otac je ubrzo poslao Kloda da živi kod babe tj. svoje majke. Nakon što se otac ponovo oženio, pozvao je momka da se vrati kući.

Klod je imao teško detinjstvo. Osećao se usamljeno. Počeo je da pije. Kao dvanaestogodišnji dečak bio je očajan i nesrećan.

Jednog dana, nakon nekoliko pića, primetio je dečaka iz susedstva na ulici sa knjigom u ruci.

Na prednjoj korici knjige bila je slika belih anđela. Kloda je začudio naziv - *Velika borba*.

Znao je da reč borba označava neslaganje ili svađu. U toku svog detinjstva imao je mnogo prilika da vidi neslaganje ili svađe. Ako je knjiga govorila o velikoj svađi, mislio je, zašto su onda bili beli anđeli na koricama knjige? Bio je veoma radoznao.

„Da li mogu da pozajmim tu knjigu?“, upitao je dečaka. Dečak je mogao da primeti da je Klod bio pijan, ali se nije usprotivio njegovim rečima.

„Ako se pokaješ, stajaćeš poput ovih anđela koje možeš da vidiš na koricama knjige“, rekao je dečak.

„Ako se pokaješ, moći ćeš da stojiš u prisustvu samog Gospoda Isusa kada bude ponovo došao u svojoj slavi.“

Dečakove reči su pogodile Kloda kao udar groma. Istog trenutka se otreznilo. Osećao je veliki teret krivice zbog svojih zlih dela. Setio se da je viđao tog dečaka kako svake subote odlazi u crkvu.

„Da li mogu da idem sa tobom u crkvu naredne subote“, upitao je dečaka.

Dečak se osmehnuo i klimnuo glavom: „Da, bilo bi mi zadovoljstvo da ideš sa mnom.“

U subotu, deca i odrasli radosno su pozdravljali Kloda u crkvi. Bio je veoma srećan. Uživao je u programu Subotne škole. Otišao je u crkvu i naredne subote, kao i u subotu posle te. Počeo je da čita Bibliju, i druge knjige koje je pozajmljavao od ljudi u crkvi.

U jednoj knjizi čitao je o dečaku koji je želeo da svedoči o Bogu drugim ljudima. U priči je dečak upitao svog oca na koji način može najbolje da svedoči o Bogu drugoj deci. Otac je odgovorio: „Napiši svoje omiljene biblijske stihove na nekoliko listova papira, i podeli te listove drugoj deci.“

Klodu se ova ideja veoma dopala. Počeo je odmah da zapisuje svoje omiljene biblijske stihove na papiriće, i davao ih drugoj deci.

Ubrzo su neka među njima počela da odlaze sa Klodom u crkvu. Četvoro među njima je predalo svojha srca Isusu krštenjem.

Klod danas ima 15 godina i završava osmi razred osnovne škole. On i dalje poklanja drugoj deci papiriće sa ispisanim biblijskim stihovima.

„Ja volim Isusa“, izjavljuje. „Zbog žrtve na krstu znam da mi je Isus oprostio grehe. Zahvalan sam Mu na tome. Nastaviću da širim Božju Reč, dok se pripremam za Isusov skor dolazak.“ 🌍

Hvala vam na misionim subotnoškolskim darovima koji pomažu da se radosna vest o skorom Isusovom povratku širi u Ruandi i širom sveta.

U vezi sa pričom

- Podstaknite svoje čitaoce da postanu dobri svedoci o Bogu poput Kloda. Neka u Subotnoj školi zapisuju svoje omiljene biblijske stihove na papiriće, koje kasnije mogu da dele drugoj deci.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misioniske postove i važne činjenice iz Istočne centralnoafričke divizije: bit.ly/ecd-2023.
- Svetska crkva planira da u toku 2023. i 2024. godine masovno deli knjigu *Velika borba*. Za više informacija o tom projektu pitajte svog lokalnog pastora ili pogledajte na: greatcontroversyproject.com
- Ova misioniska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Poći ću“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole i proučavaju Bibliju, subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misioniski cilj broj 6 govori o većem pristupanju dece i mladih, njihovom zadržavanju i učešću u crkvi. Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postave Boga na prvo u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misioniske informacije

- David Delhove (1882-1949), belgijski misionar, otpočeo je misionisko delo u Ruandi nakon Prvog svetskog rata. On je kupio zemlju severno od grada Njanza, na niskom grebenu poznatom pod imenom „Brdo lobanja“. To mesto su urođenici smatrali ukletim. Tu je kasnije osnovana adventistička misija Gitve.

Građevina spasava živote

RUANDA | 11. mart

Justas Penikuk

Sve je bilo poput sna koji se ostvaruje. Tokom četiri godine rasla je želja da se otvori medicinska škola u Ruandi, u kojoj bi mladi ljudi mogli da stiču obrazovanje i postanu doktori ili medicinsko osoblje. Oni koji završe školu ne samo da bi mogli da leče bolesne, već i da ih vode pred noge velikog Lekara Isusa Hrista.

Sada, uz pomoć darova Trinaeste subote, građevine na kampusu adventističkog Univerziteta centralne Afrike, koji se nalazi na periferiji glavnog grada Ruande, Kigalija, poprimaju svoj krajnji izgled.

Svakog dana, više od 300 građevinskih radnika zaposleni su na tom gradilištu.

Međutim, pre nego što se mogu čuti zvuci čekića, testera i drugih alata i mašina, sa ovog gradilišta se uzdiže zahvalnost Bogu.

O čemu se radi?

Radnici na građevini proslavljaju Boga zajedno sa studentima sa univerziteta.

Nekoliko studenata teologije bilo je toliko uzbuđeno izgradnjom ove nove medicinske škole da nisu želeli da čekaju na misijski orijentisane doktore da bi širili evanđelje, već su počeli da zadobijaju duše za Hrista i pre nego što je škola izgrađena. Zato su odlučili da pozovu građevinske radnike da pevaju himne, čitaju Bibliju i zajedno se mole svakog jutra.

U početku, samo nekolicina radnika bila je uključena u jutarnje proslavljanje Boga. Možda su drugi radnici bili nestrpljivi da počnu sa radom.

Međutim, kako su dani i sedmice prolazili, broj radnika koji je slavio Boga je sve više rastao. Njihovi poslodavci primetili su njihovo interesovanje za jutarnja bogoslužjenja, dajući im slobodu da pevaju i slušaju Božju reč iz Biblije.

Kako su meseci prolazili, studenti teologije su počeli da se druže sa građevincima koji su bili zainteresovani da saznaju više o Isusu.

„Da li možete da zamislite da će ova zgrada biti namenjena medicinskoj školi čiji će

budući učenici i studenti po završetku moći da neguju fizičko i duhovno zdravlje svojih bližnjih, dovodeći ih Hristu.“

Građevinski radnici su zadivljeno slušali o ciljevima ove medicinske škole. Njihova srca su bila privučena Isusu još za vreme njene izgradnje.

Građevinci su počeli da dolaze ranije na posao da bi mogli da slušaju Reč Božju. Dolazili su na posao ne samo da bi zaradili novac, već takođe da čuju poruku evanđelja.

„Radosna vest jevanđelja glasi da je Gospod Isus došao i umro za vaše grehe“, govorili su studenti.

„Ova škola je dovela mnogo ljudi k Bogu i pre nego što je otpočela sa radom“, izjavljuje jedan od njih.

Kada je izgradnja škole završena, otvorena je u prisustvu predsednika države Ruande i predsednika Generalne konferencije.

Dvadeset i sedam građevinskih radnika predalo je svoja srca Isusu tom prilikom. Osamnaest žena i devet muškaraca koji su prisustvovali jutarnjim bogoslužjenjima na gradilištu odlučili su da žive za Gospoda.

„Pogledajte ovo“, izražava svoje čuđenje i zahvalnost pastor Emil koji je vodio studente i građevinske radnike u jutarnjim bogoslužjenjima, „ljudski životi su već promenjeni i spremaju se za nebo, a studenti još nisu ni seli u svoje klupe.“

Ova medicinska škola moći će da primi prvih 35 učenika po završetku prve faze izgradnje. Profesori koji će obučavati te mlade ljude dolaze iz celog sveta. 🌐

Hvala vam na darovima Trinaeste subote ovog tromesečja koji će biti upotrebljeni za izgradnju smeštaja na adventističkom kampusu za profesore i njihove porodice.

(Ovu priču je izneo Justas Penikuk, misionar iz Kostarike, profesor u novoj medicinskoj školi)

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Istočne centralnoafričke divizije: bit.ly/ecd-2023.
- Ova misionijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Poći ću“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionijski cilj br. 2: „Ojačati adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Prvo krštenje u Ruandi održano je 1924. godine kada se krstilo troje ljudi, Johana Ruvugihomvu, Petero Rukanga i Marija Njirabigva.
- Godine 1961, pastor E. Semegeši postao je prvi lokalni stanovnik koji je vodio adventističku misiju, dok nije kao i mnogobrojni pripadnici Tutsi naroda prebegao u Tanzaniju zbog građanskog rata 1963. godine. Godine 1977, vratio se i vodio misiju do 1980. godine.
- Adventistička crkva u Ruandi se suočava sa izazovima u oblasti obrazovanja, usled povećane potrebe za kvalifikovanim profesorima i zdravstvenim misionarima, kao i za razvojem novih zdravstvenih programa koji obuhvataju planiranje porodice, prevenciju upotrebe droge i alkohola.
- Ruanda ima 1.844 crkava i 694 grupa vernika, sa ukupnim brojem od 863.972 članova. Na populaciju države od 12.250.000 stanovnika, to predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 14 ljudi.

Škola izgrađena na molitvama

RUANDA | 18. mart

Sesi Pimentel Penikuk

Ovo je priča o tome kako je san postao java uz pomoć vaših darovanja Trinaeste subote.

U toku 2016. godine, darovi Trinaeste subote su bili prikupljeni i upotrebljeni za izgradnju medicinske škole na kampusu adventističkog univerziteta na periferiji glavnog grada Ruande, Kigalija.

Tokom četiri godine, vernici crkve širom Istočne centralnoafričke divizije sanjali su o tome da dobiju medicinsku školu. Postojala je velika potreba za zdravstvenom ustanovom u ovoj oblasti.

Predsednik divizije je odredio tim koji će ispitati mogućnosti za osnivanje medicinske škole. Nešto kasnije, kada je predsednik Generalne konferencije posetio ovu državu, sastao se sa predsednikom Ruande, koji je uputio poziv da Adventistička crkva otvori medicinsku školu.

Ovaj projekat je od početka bio suočen sa mnogobrojnim problemima. Neki ljudi su

se pitali da li će škola ikada biti otvorena. Na vrhu liste problema nalazila se potreba za velikim sredstvima, kao i izbor odgovarajućeg direktora škole.

Bog je obezbedio sredstva preko darova vernika širom divizije. Deset bogatijih vernika crkve izvan ove divizije pridružili su svoja sredstva u toku 2016. godine. Dr Justas Penikuk iz Kostarike, predavač na Univerzitetu Montemorelos u Meksiku, bio je pozvan da bude prvi direktor škole. On se tada preselio sa svojom porodicom u Ruandu.

Međutim, to je bio samo početak. Izazovi su bili veliki: ispunjavanje svih državnih propisa, razvijanje nastave u svim predmetima, koordinisanje izgradnje, opremanje škole inventarom, opremom, izgradnja smeštaja za osoblje.

Molitve su postale neizostavni deo ovog projekta. Vernici crkve širom divizije i sveta su se molili za ovu školu. Formirane su internet molitvene grupe u Kostariki i Meksiku.

„Za šta konkretno bi trebalo da se molimo?“, pitali su članovi jedne internet grupe, okupljajući se dan za danom na molitvenim sastancima.

Čak su se i neke osobe koje nisu pripadnici Adventističke crkve molile. Jedan neadventistički bračni par je izjavio da čeka da se škola zvanično otvori da bi upisao svoju kćerku, jer smatra da je hrišćansko - adventističko obrazovanje veoma kvalitetno.

Na posletku je nastavni plan i program odobren, a ova škola zvanično otvorena 2. septembra 2019. godine. Trebalo je samo još da se izvrši završna državna inspekcija zgrade.

Međutim, tada je počela pandemija Kovid 19.

Došlo je do kašnjenja u nabavci neophodne školske opreme, jer je zbog pandemije državna granica bila zatvorena, a oprema se nabavljala u inostranstvu. Međutim, kada je sve delovalo da je izgubljeno, Bog je intervenisao. Ruandske vlasti izdale su posebno odobrenje za prelaz opreme preko granice.

Nakon dve ture potpunog zatvaranja usled pandemije u Ruandi, državni inspektori su konačno mogli da pregledaju zgradu i odobre rad škole. Škola je bila spremna da primi svoje prve učenike u januaru 2021. godine.

Mladi ljudi koji su pokazali interesovanje za medicinu širom divizije najpre su bili poslani na polaganje akademskog nivoa engleskog jezika, jer se sva nastava u školi održavala na tom jeziku.

U međuvremenu je još jedno zatvaranje usled pandemije Kovid 19 bilo sprovedeno. Internacionalni učenici su bili zamoljeni da ostanu u svojim domovima i državama dok se pandemija nije malo umirila. Međutim, četvoro učenika je već bilo na putu za Ruandu i nije moglo da prekine svoj putovanje. Zbog toga su dane zatvaranja proveli u Ruandi, daleko od svojih domova u Etiopiji, Kamerunu i Liberiji.

Dani su polako prolazili i konačno je škola počela sa radom 8. marta 2021.

Danas ova medicinska obrazovna ustanova radi punim kapacitetom. Međutim, i dalje postoje izazovi sa kojima se suočava, ali školska uprava nema sumnju da će Bog i te poteškoće da reši. 🌍

U vezi sa pričom

- Podsetite svoje članove crkve da će dar Trinaeste subote biti prikupljen 25. marta. Podsetite ih da su njihovi misioniski darovi sredstva za širenje Božje Reči širom sveta. Darovi će ići direktno za pomoć šest projekata u pet zemalja u ovoj diviziji.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Istočne centralnoafričke divizije: bit.ly/ecd-2023.
- Ova misionijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Poći ću“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionijski cilj br. 2: „Ojačati adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Poljoprivreda je glavni izvor prihoda stanovništva u Ruandi. U svojoj kuhinji koriste namirnice poput banane, ibitoke, slatkog krompira, pasulja i kasave. Mnogi stanovnici Ruande koriste meso samo nekoliko puta mesečno.

Hvala vam što ćete priložiti darove Trinaeste subote i potpomoći ovaj projekat.

Deo darova Trineaste subote biće upotrebljen za izgradnju smeštaja za učenike i službenike škole.

Hvala vam na molitvama i planu da sledeće subote priložite velikodušna sredstva.

Bez dugova

13. SUBOTA RUANDA | 25. mart

Lidija

sestra, i da pomaže bolesnim ljudima. Sada je bila prilika da stekne obrazovanje koje joj je bilo neophodno da bi ispunila svoj san.

Početak akademske godine, pridružila se grupi od 35 studenata na istom smeru.

Za razliku od prestižnog državnog fakulteta na kome je bio veliki broj studenata, ovde na adventističkom univerzitetu bilo je samo 70 studenata na kampusu.

Uvidela je da su svi studenti bili prijatni, ljubazni i da svi žive kao jedna velika porodica.

Profesori su bili prijateljski orijentisani, i osim predavanja, provodili su vreme sa studentima tokom jutarnjeg bogoslužjenja i subotne crkvene službe.

Lidija je poticala iz neadventističke porodice, ali znala je ponešto o Adventističkoj crkvi. Kada je bila devojčica, upoznala je nekoliko adventističke dece i od njih saznala za svetkovanje subote.

Sada je i ona išla u crkvu subotom, jer se od studenata tražilo obavezno prisustvo na bogoslužjenju subotom. Nije joj to predstavljalo problem, svidela su joj se subotna bogoslužjenja.

Želeći da sazna više o suboti i adventističkim učenjima, upisala je DBŠ (Dopisnu biblijsku školu).

Proučavajući Bibliju, osvedočila se da je subota zaista Božji sveti dan. Međutim,

Lidija je odrasla u siromašnom domu u Ruandi. Njena najveća želja je bila da diplomira da bi potom mogla pronaći dobar posao kojim bi izdržavala svoje roditelje.

Ali kako?

Lidija je imala visoke ocene u srednjoj školi, i nakon toga upisala je najprestižniji univerzitet u Ruandi.

Međutim, nije dobila plaćenu državnu školarinu, tako da sama nije mogla da plati troškove svojih studija. Uz to, njeni roditelji nisu imali novca da joj pomognu.

Međutim, i oni su želeli da ona stekne fakultetsko obrazovanje, pa su joj pomogli da upiše adventističku visoku školu za medicinsko osoblje.

Lidija je bila oduševljena!

Tokom godina provedenih u srednjoj školi, ona je želela da postane medicinska

nije razmišljala o tome da svoje srce preda Isusu krštenjem.

„Ako položim sve ispite iz prve godine, krstiću se“, rekla je sebi.

Iako je položila sve ispite iz prve godine, odložila je svoju odluku da se krsti.

Tokom druge godine, imala je finansijskih problema. Smatrala je da će teško uspeti da završi godinu.

Napravila je dogovor sa Bogom.

„Ako Bog učini da završim ovu drugu godinu studija, krstiću se.“

Završila je drugu godinu, i ovaj put je održala reč. Bog ju je blagoslovio na prekrasan način, i najmanje što je mogla da učini je da Mu preda svoje srce.

Krstila se, ali je problem duga ostao.

Njeni roditelji nisu mogli da joj pomognu, a ona se mučila da zaradi novac dok je studirala. Život joj je postao težak, i propustila je nekoliko ispita.

Svetla tačka tokom tih mračnih dana bili su njeni adventistički prijatelji. Molili su se za nju i sa njom, hrabreći je da ne odustaje.

Završila je i treću godinu studija.

Na početku njene poslednje godine studija postalo je jasno da će morati da napusti fakultet. Dugovala je više od 1 miliona ruandskih franaka (1.500 USD). Sa tolikim dugovanjem, nije mogla da upiše semestar.

Lidija je počela da radi puno radno vreme da bi otplatila svoj dug. Pronašla je posao u građevinskoj firmi koja je radila na kampusu na izgradnji nove školske zgrade za medicinsku školu.

Bolelo ju je kada je viđala svoje prijatelje koji su odlazili na nastavu i druge aktivnosti, dok je ona morala da radi. U tim trenucima osećala je da je bilo bolje da nikada nije došla na univerzitet. Želela je da napusti posao i da se vrati u svoje selo.

U vezi sa pričom

- Podsetite sve da njihovi misijski darovi služe širenju Božje Reči širom sveta i da će jedna četvrtina prinosa Trinaeste subote biti upotrebljena za projekte u ovoj diviziji.
- Narator ne mora da uči napamet priču, ali treba da bude dovoljno upoznat sa materijalom da ga ne mora čitati.
- Upotrebite kartu sveta da biste pokazali pet država Istočne centralnoafričke divizije koje će primiti sredstva Trinaeste subote: Ruandu, Ugandu, Etiopiju, Keniju i Tanzaniju.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i važne činjenice iz Istočne centralnoafričke divizije: bit.ly/ecd-2023.
- Ova misijska priča ilustruje ciljeve delovanja Svetog Duha. Projekat „Poći ću“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Ova misijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Misioni cilj br. 2: „Ojačati adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Misioni cilj broj 6 govori o većem pristupanju dece i mladih, njihovom zadržavanju i učešću u crkvi. Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postave Boga na prvo u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Ruanda je četvrta najmanja država na teritoriji Afrike (26.338 km²) posle Gambije, Esvatinija i Džibutija.
- Ruanda ima jednu od najmlađih populacija na svetu. Prosečna starost je 19 godina.
- Najpopularniji sportovi u Ruandi su atletika, košarka, fudbal i odbojka. Biciklizam, iako je vožnja biciklom prvenstveno vid transporta, postaje sve popularniji kao sport.

Jednog dana, sa suzama u očima, podijela je svoj problem sa jednim profesorom.

„Gospod razume nevolju kroz koju prolaziš“, rekao je profesor nežno. „On te neće napustiti sada kada si u potrebi.“

Ohrabrio ju je da ne napušta fakultet, da posti i da se moli Bogu u toku jedne sedmice.

Tokom te sedmice, Lidija se molila svaki dan, a izgledalo je da Bog ne čuje njene molitve.

Profesor ju je ohrabrivao da istraje: „Nastavi da se moliš i da tražiš odgovor od Njega.“

Lidija je provela u molitvama i narednu sedmicu.

Na kraju druge sedmice, primila je neočekivani telefonski poziv. Porodični prijatelj je nazvao i ponudio da joj pokloni sredstva kojima bi pokrila svoja dugovanja.

Bila je presrećna. Njene molitve su bile uslišene. Otplatila je svoje dugove, vredno učila, i uspela da sustigne svoje prijatelje na studijama.

Lidija je diplomirala na Medicinskom adventističkom fakultetu u Ruandi u novembru 2021. godine.

„Gospod ne samo što je odgovorio na moje molitve, već je posadio i seme strpljenja i istrajnosti u mom srcu, i ja želim da Mu služim gde god da me pošalje.“ 🌍

Hvala vam što ste svojim darovima Trinaeste subote 2016. godine pomogli da se izgradi medicinska škola na kampusu adventističkog Univerziteta centralne Afrike. Škola je zvanično otpočela sa radom 2021. godine.

Deo današnjih darova biće upotrebljen za izgradnju nove zgrade za fakultet i medicinsku školu.

Hvala vam što želite da izdvojite veliku sredstva i pomognete da se ovaj projekat ostvari, kao i pet drugih projekata širom Istočne centralnoafričke divizije.

Budući projekti Trinaeste subote

Projekti u sledećem tromesečju dolaze iz Interevropske divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve.

- Otvaranje centra života i nade u Lionu u Francuskoj.
- Izgradnja osnovne škole u Setubalu u Portugalu.
- Izgradnja osnovne škole u Moizeu u Rumuniji.
- Izgradnja centra za boravak dece nakon škole u Galaci u Rumuniji.
- Izgradnja omladinskog kampa i centra za obuku u Glandu u Švajcarskoj.

Izvori

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis Misionski spotlajt, koji sadrži video izveštaje iz Istočne centralnoafričke divizije i šire.

Preuzmite ili strimujte sa veb-lokacije Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight.

Informacije sa Interneta

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za segment misije Subotne škole. Za više informacija o kulturi i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-stranice

Demokratska Republika Kongo: Ambasada u SAD Smarttraveller Trip Advisor	bit.ly/DRCEmbassiUSA bit.ly/SmartTraveller-DRC bit.ly/TripAdvisor-DRC
Ruanda: vladin veb-sajt Američki Stejt department Posetite Ruandu	bit.ly/RvandaGovt bit.ly/USStateDept-Rvanda bit.ly/Visit_Rvanda
Tanzanija: vladin veb-sajt Ambasada SAD u Tanzaniji Turistički vodič za Tanzaniju	bit.ly/TanzGovt bit.ly/USEmbTanz bit.ly/TanzTravGuide
Uganda: vladin veb-sajt Američki Stejt department Vikitravel	bit.ly/UgandaGovt bit.ly/USStateDept-Uganda bit.ly/VikiTrav-Uganda
Adventisti sedmog dana Odeljenje Istočne i Centralne Afrike Konferencija Unije Severne Tanzanije Misija sindikata Ugande Univerzitet Bugema, Uganda Adventistički univerzitet Centralne Afrike, Ruanda Adventistički univerzitet u Lukangi, DRC	bit.ly/SDA-ECD bit.ly/SDA-NorTanUC bit.ly/SDA-UUM bit.ly/SDA-Bugema bit.ly/SDA-AUCA bit.ly/SDA-AUL

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misionске darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misionски dar. Pomnožite taj iznos sa 15, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 25. marta. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misionско delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Južnotihookeanskoj diviziji. Dvanaeste subote, 18. marta, iznesite pred crkvu izveštaj o misionским darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

Uganda

Demokratska Republika Kongo

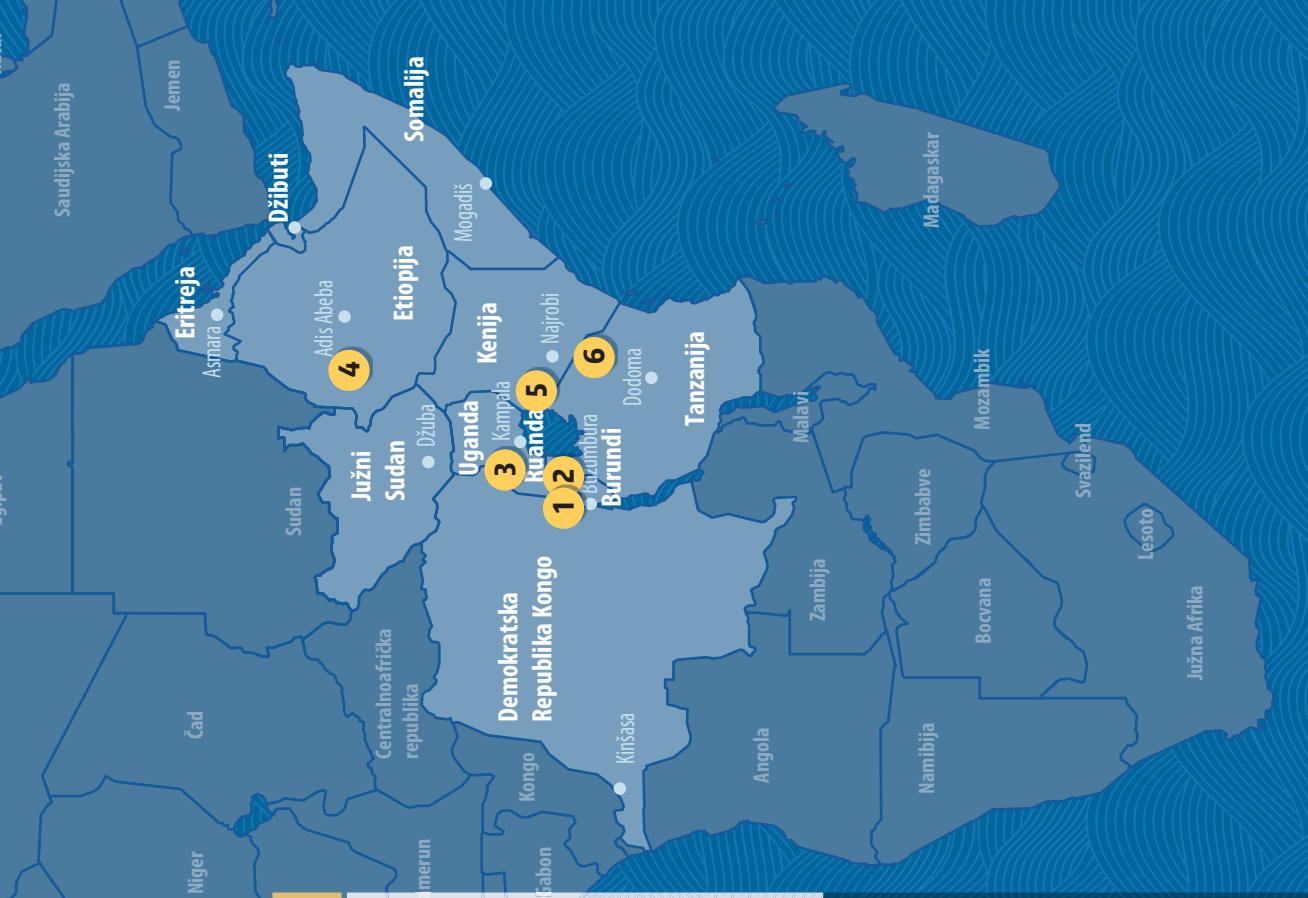

Tanzanija

Ruanda

ISTOČNOCENTRALNA AFRIČKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Burundi	505	498	193.649	11.866.000
Istočni Kongo	336	450	125.519	16.740.259
Istočna Kenija	3.582	1.966	616.654	48.346.493
Istočna Etiopija	590	363	106.207	99.245.849
Severni Kongo	1.239	892	245.269	30.112.762
Severna Tanzanija	2.449	1.634	637.533	33.570.508
Ruanda	1.893	668	980.598	12.952.000
Južna Tanzanija	1.239	1.066	200.184	26.163.492
Uganda	1.259	2.425	438.172	45.741.000
Zapadni Kongo	671	510	342.275	42.741.979
Zapadna Kenija	3.505	2.277	481.788	21.074.507
Zapadna Etiopija	429	146	110.378	16.658.151
Dodatna polja	99	254	57.471	14.740.000
UKUPNO	17,796	13,149	4,535,697	419,926,000

PROJEKTI

- 1** Izgradnja bloka spavaonica u medicinskoj školi Mugonero u Ruandi
- 2** Izgradnja smeštaja za osoblje škole medicine i univerziteta Masoro u Ruandi
- 3** Izgradnja agrikulturnog centra u Nčvangi u Ugandi
- 4** Izgradnja višenamenske hale na adventističkom kampusu Nekemte u Etiopiji
- 5** Izgradnja bloka spavaonica i višenamenske hale u kampusu adventističke škole za gluvoj decu Mvata u Keniji
- 6** Izgradnja višenamenske hale na kampusu univerziteta Aruša u Tanzaniji